

עפ"ג 10056/03/14 - מסרט באיך נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

04 מאי 2014

עפ"ג 10056-03-14 באיך נ' מדינת

ישראל

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט יעקב שפסר כב'

השופט ד"ר שמואל בורנשטין

מסרט באיך

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד אייל שמחוני

ב"כ המשיבה עו"ד גיא אברס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער, נאשם 1 בת"פ 5010-03-12 (בימ"ש שלום בראשל"צ) הורשע על פי הודאתו בתקיפה כדי לגנוב בצוותא מנהג מונית, בגניבה בצוותא מהנהג, בהכשלת שוטר ותקיפת שוטר ובהתנגדות בכוח למעצר חוקי ונידון ל- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לתשלום קנס בסך 3,000 ₪, ל- 5 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר-הדין ולתשלום פיצוי לנהג בסכום של 1,000 ₪.

הערעור מכון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וגובה הקנס וב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי שגה בימ"ש קמא כאשר הפלה לרעה את המערער מהנאשם 2, שהתנהגותו חמורה מהתנהגותו של המערער ואף הוא צירף תיק נוסף ונידון ל- 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ב"כ המערער טוען כי בימ"ש קמא טעה כאשר לא נתן למערער הזדמנות להשלים את ההליך הטיפולי שאותו החל בעזרת שירות המבחן, דבר שהיה גורם להקלה בעונשו.

באשר למתחם הענישה שקבע בימ"ש קמא, טוען ב"כ המערער כי מדובר במתחם ענישה נוטה לחומרה שכן לא מדובר בעבירה מתוכננת שנועדה לגנוב את רכושו של אחר אלא בהתנהגות מקרית של המערער, יחד עם אחרים שהיו במונית.

עמוד 1

ב"כ המערער טוען כי לא היה מקום להטיל על המערער קנס לאור מצבו הכלכלי הקשה, ומאחר ונהג המונית התלונן על גניבת סכום כסף פחות מסכום הקנס שהוטל על המערער.

ב"כ המשיבה מתנגד להקלה בעונשו של המערער ומצביע על חומרת התנהגותו כלפי נהג המונית וכלפי השוטרים שבאו לעוצרו, ובאשר לעונש הקל יותר שהוטל על הנאשם 2 לעומת עונש המאסר בעבודות שירות שהוטל על המערער, מסביר ב"כ המשיבה כי הנאשם 2 נטל חלק בהליך טיפולי, ולכן היה מקום להקל בעונשו לעומת המערער.

עיון בגזר-הדין של ביהמ"ש קמא מעלה כי הוא קבע נכונה את הערכים המוגנים בהם פגע המערער, דהיינו, פגיעה בבטחון האדם וגופו ופגיעה בשלום הציבור, ובקביעתו כי המערער, יחד עם האחרים, פגעו באופן משמעותי בערכים אלה, כאשר גנבו את כספו של נהג המונית ולאחר מכן היכו שוטרים והעליבו אחד מהם.

בימ"ש קמא הביא את מדיניות הענישה בכל הקשור לעבירות רכוש המבוצעות כלפי נהגי מוניות ובכל הקשור לעבירות תקיפה של שוטרים אשר ממלאים את תפקידם כדין.

בימ"ש קמא ייחס חומרה, במסגרת קביעת מתחם הענישה, לביצוע מעשי התקיפה של המערער יחד עם אחרים, גם אם לא ניתן לקבוע את חלקו של כל אחד מהם בביצועם, את הסיכון לפגיעה בנהג המונית נוכח המאבק אשר היה צפוי להתפתח בינו לבין המערער וחבריו, ואת הנזק שנגרם לנהג המונית ולשוטרים שנפגעו בצורה ממשית.

מכל האמור לעיל עולה כי מתחם הענישה כפי שנקבע על ידי בימ"ש קמא בסעיף 9(ה) לגזר-הדין הוא מתחם ענישה נכון ולא מצאנו כל הצדקה לסטות ממנו לקולא.

גם מיקומו של המערער בתוך מתחם הענישה הוא מתחם ראוי ומביא בחשבון את כל הנסיבות לקולא ולחומרה שהיו בפני בימ"ש קמא ואשר הוצגו בפניו על ידי ב"כ המערער בהודעת הערעור ובתסקירי שירות המבחן כפי שתוארו בסעיף 4 לגזר-הדין של ביהמ"ש קמא.

בעניינו של המערער עולה מהתסקיר המשלים שהוגש כי הוא לא שולב במכינה קדם צבאית, ניתק את הקשר עם היחידה לפגיעה אמבולטורית לטיפול באלכוהול, הביע כעס על הפנייתו למסגרת טיפולית שבה התבקש למסור בדיקות שתן, ולא הביע צורך להשתלב בהליך טיפולי.

בכך לא רק שמצבו של המערער שונה ממצבו של הנאשם 2 כפי שעולה מהתסקירים שהוגשו לגביו ואשר פורטו בסעיף 4 ב' לגזר-הדין של ביהמ"ש קמא, אלא הוא לכשעצמו מצדיק את עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות אשר הוטל עליו.

כך גם לא מצאנו מקום להתערב בגובה הקנס שהוטל על המערער, שכן בימ"ש קמא לקח בחשבון את מצבו הכלכלי ולקח בחשבון את העובדה שגניבת הכסף מנהג המונית נעשתה למען בצע כסף.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

המערער ימשיך בביצוע עבודות השירות.

ניתן והודע היום ד' אייר
תשע"ד, 04/05/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והמערער.
אברהם טל, סג"נ
אב"ד

יעקב שפסר, שופט

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט